

ILLES

Un corrent de terra i arbres envoltat per la mar,
l'escombra de les ones s'endu la sorra de la meva illa,
els meus crepuscles s'apaguen.

Camps i clarianes esperen només la pluja,
de gra en gra l'amor rovella les meves
parets altes i desgastades que contenen la marea,
el vent engronsa
la meva illa.

Cims severs de granit on les gavines roden i planen,
fan crits de dol sobre la meva illa.

El meu vel de núvia de l'alba, humit i pàl·lid,
es dissol en el sol.

La teranyina de l'amor està filada: els fats ronden,
[els ratolins corren,
els rosers silvestres s'entrellacen com mans allà on
[el mussol coneix els meus ulls.

Cels violats
toquen la meva illa, em toquen a mi.

Sota el sol esdevingut ona
pau infinita,
les illes es donen la mà
sota la mar del cel.

Molls de port fosc com dits de pedra
àvidament s'estiren des de la meva illa.
Ous d'ocell, paraules de mariners, perles i carabasses
estan escampats sobre la meva vorera.
Iguals en l'amor, lligats en cercles.
Un corrent de terra i arbres que retorna al mar,
l'escombra de les ones s'endú la sorra de la meva illa,
la meva sorra.

(*Islands*, Peter Sinfield, 1971) ■

FITXA TÈCNICA DE L'LP *ISLANDS*

(King Crimson, EG 1971):
Disc produït pel mateix grup.

Cara A:

Formentera Lady (Fripp-Sinfield)
Sailor's Tale (Fripp)
The letters (Fripp-Sinfield)

Cara B:

Ladies of the road (Fripp-Sinfield)
Prelude: Song of the gulls (Fripp)
Islands (Fripp-Sinfield)

BIBLIOGRAFIA

- PARDO, J. R.: *La música pop*. Salvat, Madrid, 1981. 64 p.
Historia del Rock. El País, Madrid, 1987. 628 p.
SIERRA I FABRA, J.: *Discrockgrafias*. Teorema, Barcelona,
1981. 415 p.
LORENTE, F.: "King Crimson". *Rock Comix*. Barcelona, núm.
3, 1976. 64 p.
"King Crimson". *Popster*, núm. 37

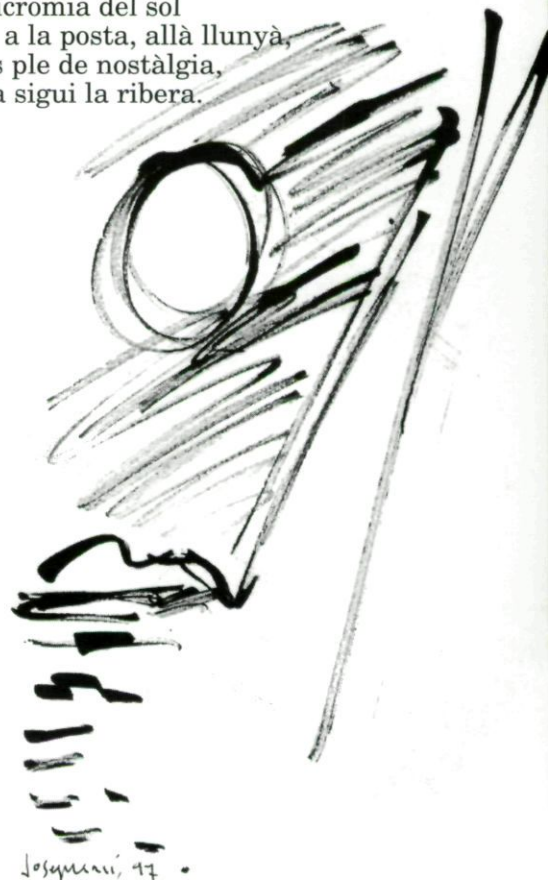
Travessia

per Josep Planells Bonet

TRAVESSIA

A Jaume Ferrer Marí,
ca n'Andreu Morna (Formentera)

El mar batia neguitós les roques de la vora,
mar blau, mar d'escumarades,
tarda embadalida de fosca.
La llanxa veloç
deixa quiets els illots,
resignació impassible,
enmig de la soledat somorta.
Hi ha una quimera de rumb
que porta de costa a costa,
crònica remota de vaixells
que creuen amb il·lusió
d'una trobada ignota.
No sé que té la travessada
del nostre mar pitius,
aquest viatge breu, d'illa a illa,
que desvetlla l'esperit amb un vol de bromera,
et fa conscient que la vida no es detura:
va i ve, espera, reposa, resa,
vela alçada, dins el mar,
sota la policromia del sol
que arriba a la posta, allà llunyà,
i tu quedes ple de nostàlgia,
sigui quina sigui la ribera.

Josquini, 77.